

KRÓNKA

MAUPASSANT SZÁZADIK ÉVFORDULÓJA

Guy de Maupassant századik évfordulója alkalmából a »Nouvelles litteraires« című francia hetilap lekötölte néhány francia, német, angol és amerikai író véleményét a nagy francia elbeszélőről.

Johann Boyör

Maupassant minden időké. Számomra ő a legnagyobb francia író. Nagy regényeiben (»Erős mint a halál«, »Szívünk«, »Egy élet«, »Jóbarátok«) stílusban túlszárnyalta Flaubert-et, pszichológiában pedig Burgeat is. Senki sem érte utol képeinek plasztikusságában, kifejező készségében, senki sem szárnyalta túl a nyelv közvetlen szépségében és dallamosságában. Franciaországon kívül ma már kevesen olvassák Zolát, de a fiatal írók az egész világon, mindig tanulhatnak Maupassant-tól.

E. Caldwell

Maupassant számos művét olvastam fordításban, és ez sokat használt nekem. Meggyőződésem, hogy Maupassant pótolhatatlan, művei mindig a legjelentősebb irodalmi alkotások között fognak szerepelni.

Thomas Mann

A szó szoros értelmében halhatatlannak tekintem ennek a franciának a műveit. Meggyőződésem, hogy a jövő nemzedékek úgy tekintenek rá, mint a világirodalom egyik legnagyobb elbeszélő mesterére.

J. B. Priestley

Sokat olvastam Maupassant-tól francia és angol nyelven, különösen sokat angolul. Nem szokásom, hogy megállapítsam a világ íróinak rangsorát, mint ahogy azt a teniszszókkal

teszik, de Maupassant-ot mégsem helyezném jelentősebb helyre. Nem tudom igazam van-e, ha azt állítom, hogy Franciaországon kívül mindig nagyobb jelentőséget tulajdonítottak neki, mint ahogy a francia kritika vélekedett róla.

Maupassant-ra úgy tekintek mint egy nagy elbeszélőre, aki rövid lélegzetű, egyhangú, de kitűnő író, élelműjű mesélő és hivatásának páratlan mestere, aki mindig meg tud maradni a realizmus és a költészet határain belül, és aki több ízben meszerien bebizonyította, hogy van érzelme a mindennapi élet tragikumához, — ami pedig szerintem a regényíró igazi vérmérsékletének megnyilvánulása. Maupassant-nál kétségtelenül az volt a hiba, hogy nem volt elég szigorú saját magával szemben és belső életében nem volt derülátóbb. Talán szerencsétlenség volt, hogy olyan időben élt, amikor könnyű volt az élet...

SZABADSÁG ÉS A SZOVJET FILM

Néhány szovjet filmrendező és filmszínész, köztük Pudovkin, Csiaureli és Geraszimov is, megható felhívást intézett a világ filmszínészeihez és rendezőihez. A felhívásban egyebek között a következő áll: Gondoljatok csak arra a szörnyű és sájnálatraméltó helyzetre, amelyben ma a marshallizált film senyved. Láthatjátok, hogy mily súlyos bilincset raktak rá, amely erősen leláncolja a népek akaratát, gondolatait és alkotó szabadságát. Továbbá: »Igazság, vagy hazugság? Szabadság vagy rab-ság? ...« — Mindenki előtt ismeretes, hogy milyen helyzetben van a marshallizált filmipar. De érdekes lenne, ha Pudovkin, Csiaureli és Geraszimov megmagyaráznák, hogy milyen bilincs láncolja le a szovjet filmmű-

vészetet, amely már régóta nem adott a világnak értékes alkotást. Együttal pedig feltehetnénk nekik ugyanazokat a kérdéseket, amelyeket ők másokhoz intéztek: »Igazság, vagy hazugság? Szabadság vagy rabság?« Hol van a nagy stockholmi békeharcosok igazsága a filmművészetben?!

NOVISZÁDI RÁDIÓ

Idestova egy éve működik már a noviszádi rádió. Hazánkban ez a második rádióállomás, amely a jugoszláviai magyarság részére magyar nyelvű műsort sugároz. Naponta átlag egy óra hosszat közvetít magyar adásokat, nem számítva a magyar-nóta-műsort. Ez körülbelül ugyanennyit tesz ki.

Október elsejétől bővül a noviszádi rádió magyar adásainak időtartama. Naponta átlag egy és egynegyed óra hosszat sugároz magyarnyelvű műsort. Nagyobb terjedelmet kap a pionirműsor, a falu hangja, valamint az »Építjük a szocializmust« című műsor. Ezenkívül új műsorszámot is kezd a vajdasági magyarok rádiója: minden szombat este felváltva vidám estet, vagy rádiójátékot sugároz.

A noviszádi rádió egyik legkedveltebb műsorszáma, a »Vajdasági magyar ifjúság rádiófélőrája«, amelyet minden szerdán este 18 óra 30 perckor sugároz. Az ifjúsági műsor anyaga változatos és mintegy kiegészíti az »Ifjúság Szava« tartalmát. Minden adásban hosszabb-rövidebb riportokban és »színes írásokban« számol be az ifjúsági szervezetek életéről. Részletesen foglalkoznak az ifjúságnak szánt műsorok a politikai helyzettel, különös tekintettel a hazánk és a tájékoztatóirodás országok között folyó elvi harcra. Ezenkívül híreket és tudósításokat közöl hazánk és az egész világ ifjúsági vonatkozású eseményeiről. Végül — és nem utolsó sorban — irodalmi ismertetővel teszi színebbé és változatosabbá műsorát. Az irodalmi ismertetőkből leginkább az ifjú magyar tollforgatók írásait közvetítik. Az eddig elhangzott adásokban főleg Fehér Ferenc, Petkovics Kálmán, Major Nándor, Mácsay István és Dujmovics János költeményei és elbeszélései kerültek a mikrofon elé.

K. I.

ÜNNEPI JÁTÉKOK SALZBURGBAN

Az ausztriai Salzburgban nemrégben fejeződtek be a hagyományos zenei és színházi ünnepi játékok, amelyek több mint egy hónapig tartottak. Az ünnepi játékokon résztvettek hazánk zeneművészei is.

A salzburgi ünnepi játékokat már több mint három évtizede rendszerint minden évben megtartják, és itt a világ minden részéből számos művészbarát gyűlt össze, hogy meghallgassa a fellépő világhírű zenészeket és színművészeket. Az idei ünnepi játékokon a bécsi szimfonikus zenekar, a bécsi állami opera és balettkara, valamint az állami színház művészegyüttese lépett fel. Számos operát és drámát adtak elő, és több hangversenyt rendeztek.

FERNANDEL ÉS A SZENT ÉV

A szent év széleskörű propagandájának keretében Párisban most mutatták be Mario Soldatti »Verésért veréssel« című filmjét. A filmben Fernandel és még néhány amerikai és francia színész különféle kalandokat él meg Rómában. A filmnek népszerűsíteni kellene a szent évet, és úgy vélik, hogy bemutatása után újabb turisták és hívők tódulnak Rómába, ahol kezdve a Szent Péter katedrálisától egészen a fagyaltárusokig, minden a szent év jegyében van.

ÍROI ESTEK

A Magyar Kultúrszövetség keretében működő Vajdasági Magyar Írók Klubja megalakulása óta Temerinben, Kulán és Topolyán írói estet rendezett.

Ezek az írói estek lehetővé teszik egyrészt a nép számára irodalmi életünk és az írók közelebbi megismerését, másrészt alkalmat adnak irodalmunk művelőinek arra, hogy a vajdasági népet jobban megismerjék.

A három megrendezett írói est közül kétségtelenül a kulai volt a leg-sikeresebb. Sikeres volt, de nem csupán azért, mert itt találtak rá íróink a legnagyobb irodalmi érdeklődésű közönségre. A jó szervezés is hozzájárult ehhez.

A Topolyára ellátogató írócsoport tagjai között négy topolyai fiatal is

ott volt, s a csekélyszámú, de lelkes közönség számára ez a tény külön érdekességet szolgált. Ha a szervezés lelkiismeretesebben, nagyobb kedvvel végzik az illetékesek, akkor talán nem került volna sor arra, hogy az írói estet a többezerfőnyi lakosú városnak csupán értelmiségi rétege látogatja meg.

Az írói estekkel kapcsolatban biztató jelnek vehetjük azt, hogy a vidékre ellátogatott írócsoport tagjai között mind több tehetséges fiatal szerepel: ezzel elmélyül az idősebb, és az ifjú nemzedék között a kapcsolat.

A VAJDASÁGI NEMZETISÉGI FIATAL ÍRÓK KLUBJA

Fejlődő kultúréletünk jelentős álmáshoz érkezett: Noviszádon megalkult a fiatal írók klubja, amely összefogja, egy táborban egyesíti Vajdaság minden nemzetiségének fiatal tollforgatóit.

A Népi Ifjúság Tartományi Vezetőségének a közbenjárása, anyagi és szervező segítsége már a fiatalokat egybefogó irodalmi pályázat meghirdetésében megnyilvánult. A pályázat jelentette az első lépést a klub megalakításával kapcsolatban. A pályázati eredmények kihirdetésén és az ezzel összefüggő megbeszélésen Vajdaság minden tájáról eljöttek a fiatalok és itt ismerkedtek össze. Ezen a találkozón választották meg klubjuk vezetőségét is, itt fektették le a klub alapszabályait. A vezetőségben a nemzetiségi fiatal írók és költők legjobbjai kerültek be. A Népi Ifjúság Tartományi Vezetősége komoly irányító segítséget nyújtott ebben a munkában is.

A fiatal klub — lefektetett munkaterve szerint — már megrendezett egy irodalmi találkozót: szeptember elején Sinkó Ervin látogatott el hozzájuk, meghallgatta a legjobb írásikat, elbeszélgetett velük azokról és külön beszélt az írói hivatás felelősségteljeségéről, az író öntudatáról és az alkotás kérdéseiről. A mindenkép eredményesnek mondható találkozó, az elhangzott viták, hozzászólások bizonyítják, hogy már régen szükség lett volna a fiatal erők összefogására, irányítására. A klub tagjainak nagyrésze állandóan dolgozik, tanul és ír, írásaik a napilapokban és folyó-

iratokban jelennek meg, sőt egy-kettőnek kötete is van.

A klub magyar alosztálya — a Tartományi Vezetőség anyagi segítségével — antológiát állított össze, amelyben a fiatal magyar írók és költők legjobb írásaikkal mutatkoznak be irodalmi nyilvánosságunk előtt. Az antológia előreláthatólag az év végén jelenik meg. A szerb alosztály tagjai ugyancsak készülnek egy hasonló antológia összeállítására.

A klub munkaterve szerint hamarosan újabb irodalmi találkozót rendeznek, amelyre ismét egy írószövetségi tagot hívnak meg vendégül.

KÉT MAGYAR ÍRÓ SZERB ÉS HORVÁT NYELVEN

Mirosláv Krlezsa az utolsó jugoszláv író, akire a magyar irodalom számottevő hatást gyakorolt Petőfiben. Előtte a szerb romantika nagyjai, Zmaj és Gyura Jaksity voltak a magyar irodalom döntő hatása alatt, és a hatás ismét csak Petőfiben és Arany Jánosban teljesedett ki. Azóta a magyar és a jugoszláv népek irodalmában nem jelentkezett komolyabb vér- és eszmecsere. Kazinczy, Kölcsey még szerb népdalokat fordít, de a Nyugat nemzedék már végérvényesen nyugati műveltséget szívott csupán, az utánuk következő nemzedék pedig, — a két háború között, és a háború alatt felnövő, jelentkező írók, — már a finn, vagy a klasszikus görög-latin hagyományokba ágyazzák magukat. Ugyanakkor, a két háború között jelentkezett egy másik mozgalom is, amely Ady Magyar jakobinus dalából választotta jelszavát. Folyóiratuk is volt, az Apolló, amely hivatva volt a kelet-európai összehasonlító irodalomtudományt nemcsak megalapozni, hanem újabb és újabb anyagfeltárással, publikációkkal jelentősen fejleszteni is. Nem tudom, hogy kézzelfogható eredménye lett volna a dolognak. A vajdasági magyar folyóiratok hoztak egyedül komoly fordítás-mellékleteket, viszont azok a fordítások, nagyrészt bizonyosan ilyen volt, inkább hasonlítót a kivetett ember felfedező útjához új lakóhelyén, mint kísérletet csméék átvételére; és az, mint a magyarországi kezdeményezés is, semmi nyomot nem hagyott a magyar irodalomban.

Jugoszláv részről megtett lépések még ismeretlenebbek, mint a magyar kísérletek. A régi, reakciós Jugoszlávia irodalomtudományá nem szívesen emlegette klasszikusainak magyar kapcsolatait, tudjuk, hogy Ignjatovics magyarón állásfoglalása miatt nem nyerte el azt a helyet, amely megilleti a szerb regény történetében. Ha volt, mert bizonyosan volt szerb részről is kezdeményezés, — éppen Szenteleki Leveskötete tartalmaz ilyen anyagot, — az egyelőre ismeretlen előttünk. A Felszabadulás ezen a téren is jelentősebb eredményeket tud felmutatni, mint a régi Jugoszlávia 20 éve. Rögton megjelenik Petőfi verseinek gyűjteménye. Azután megjelent Illyés Gyula könyve a Puszták népe, majd Móríciz Rózsa Sándora, azután Gergely Sándor kötete a Vitézek és hősök. Most két regény hagyta el a sajtót. Az egyik Móríciz Zsigmond regénye a Légy jó mindhalálig, a magyar irodalomnak ez édes-bús remeke, amelyet jelentőségben és életrajzi vonatkozásaiban egyedül Gorkij hasonló művével, a Gyermekévekkel lehet összehasonlítani. Mindenesetre szerencsés volt a választás, és ha a Szerb Matica folytatja Móríciz műveinek kiadását jelentős szolgálatot fog tenni. Ugyanakkor hozzá kell fűznöm azt is, hogy igyekezni kellene azokat a regényeket megjelentetni szerb nyelven, amelyek a magyar parasztság és a magyar kisváros életével foglalkozik, tehát elsősorban Egy boldog ember című regényére gondolok. A fordítás folyamatos, azonban a fordítónak Dr. Maletin Márkónak nem sikerült visszaadni Móríciz stílusának hűségét, eredetiségét. Így szerb fordításban Móríciz talán még a közepesnél is gyöngébb stílusztának tűnik. Évekkel ezelőtt olvastam magyar nyelven és ma is nagyon emlékszem arra a finom, ízes nyelvre, amely ezt a regényt jellemzi. A gyermekkori emlékek megszépítő bája harmóniába egyesül a vérbő és kifejező nyelvvel. Mindez nincs meg a fordításban. Nincsen kéznél a magyar eredeti, hogy a fordítás szövegűségét ellenőrizhessem, a regény hangulata azonban nem az, mint a magyaré, tehát a fordítás nem sikerült teljes egészében. Ez a fordítás lehet szövegű, de nem stílushű, tehát már nem Móríciz regényét adja teljes egészében. Mint ahogy Adyt nagyon nehezen lehet

fordítani, mert nemcsak szavakat, hanem stílust és hangulatot is át kell ültetni; ugyanúgy Mórícizot is igen nehéz átültetni más nyelvre.

A másik könyv a zágrábi Zora kiadóvállalat kiadásában megjelenő Kis könyvtár sorozatban látott napvilágot. Nagy Lajosnak a regénye a Falu jelent meg Vojnovics Sztipó fordításában. A fordítás hangulatos és olvasható, a könyv végén az író ismertetéseként önéletrajzát hozza.

Meg kell emlékeznünk e két könyv megjelenésének alkalmából még egy mozzanatról, amely igen fontos és szerintem döntő kellene, hogy legyen a további magyar művek fordításánál. Ez pedig az, hogy verset, minél több verset kellene fordítani, ha nem Adyt, de József Attilát, Illyés Gyulát, Tóth Árpádot, Babitsot, Vajdát, Aranyt, mert a magyar irodalom legnagyobb erőssége éppen a lírában van. Ez irodalmunk egyik sajátossága és szerintem ezt figyelembe nem venni lehetetlen. Megismertetni a magyar társadalom és irodalom problémáit csak úgy lehet, ha a verseken keresztül közelítjük meg. Elsősorban József Attilára gondolok, arra a József Attilára, akihez még nem ért el a magyar társadalom fejlődése, hogy olvassák, de nekünk és Jugoszlávia minden népének nagy gyönyörűsége tellene verseiben. Ez a két kísérlet természetesen ismertetés volt. Eszméket, hatásokat nem várhatunk tőle. Az igazi fordítás azonban mindig azért készül, hogy eszmékkel, érzésekkel és új haladó gondolatokkal ismertessen meg. Ezért volt olyan nagy jelentőségű Zmáj fordítói tevékenysége és Krlezsa Apostol fordítása.

B. I.

KIOSZTOTTÁK A LEGNAGYOBB OLASZ IRODALMI DÍJAT

A »Viareggio« legnagyobb olasz irodalmi díjat az idén Carlo Bernari és Francesco Jovinne nyerte el. Bernari a »Kis remény« című regényéért, Jovinne pedig az ez év áprilisában, egy hónappal halála előtt az »Ígéret földje« című utolsó elbeszéléseért részesült ebben a magas jutalomban. Jovinne Olaszország egyik legkiemelkedőbb ha'adószelemű írója volt. 1948 elején küldöttséggel meglátogatta Jugoszláviát és haláláig hű barátja maradt hazánknak.

FILM AZ EGYETEMI VÁROSBAN DOLGOZÓ KÜLFÖLDI BRIGÁDOKRÓL

A »Jadran« filmvállalat egy fel-
vevő csoportja megkezdte a Zágráb
melletti egyetemi város építésében
dolgozó külföldi brigádok felvétele-
zését. A film bemutatja a külföldi
brigádok tagjainak életét, szórakozá-
sukat, valamint a gyárak és a szó-
vetkezetek látogatását.

ELKÉSZÜLT EGY FASISZTA FILM

Milanóban befejezték egy kimon-
dott fasiszta jellegű dokumentáris
film felvételezését Mussolini életéről
és munkásságáról. Az új film címe
»Tragikus hajnal Dongóban«, ahol
mint ismeretes az olasz partizánok
1945 májusában foglyul ejtették Mus-
solinit. A filmszínészek mindannyian
olaszok, s a filmet a volt fasiszta
filmvállalatok munkatársai rendez-
ték egy hollywoodi filmvállalat anya-
gi támogatásával. A filmet jóváhagy-
ta az olasz cenzúra és így nemsokára
bemutatásra kerül Olaszországban.

OLASZNYELVŰ BROSŪRA VLADIMIR NÁZORRÓL

Rómában nemrégén olasznyelvű
tanulmány jelent meg Vladimir Ná-
zorról. A tanulmány írója Carlo Bi-
me, ismert olasz szlavista. A »Nagy
horvát költő és Olaszország barátja«
(a brosúra alcíme) munkásságának és
életének bemutatása mellett a könyv-
ben számos részlet jelent meg Názor
költészetéből, valamint »Oroszország
anyánk« című utolsó versének átköl-
tése.

ZENEMŰ MARULICS ÉVFORDULÓJÁNAK TISZTELETÉRE

Jozip Hatze szpliti zeneszerző, Pe-
tár Hektorovics neves régi horvát köl-
tő szövegére, dalt komponált vegyes-
kórusra, művét Marko Marulics em-
lékének szentelte születésének 500.
évfordulója alkalmából. A Hatze által
megzenésített verssorok megtalálha-
tók Hektorovics »Halászás és halá-
szok beszélgetése« című ismert költői
útleírásában. Hektorovics utazása al-

kalmával meglátogatta a Soltán lévő
Necsujámot, ahol valamikor Marko
Marulics Szplit nagy fia és költője
tartózkodott. Marulics költői hírneve
akkor már messzire elterjedt és erről
tanuszkodnak Petár Hektorovics, Ma-
rulics 30 évvel fiatalabb kortársának
verssorai. (Hektorovics 1487-ben szü-
letett):

O, fényes Spalató kegye szerencsédnek,
Hogy te mindég voltál fiske nagy elméknek
Ki mind hirre tett szert, — mennyi költő

Dicső falaid közt fénylő napvilágot.
De mondanom még kell, s'értsd igaz sza-

ivamul:
A legnagyobb hírek örvend köztük Marul.
Dicsfényvel övezte szép szülőházját.

Melyről tisztelettel beszél és zeng hálát:
— Mind, kinek az ajka szép szláv nyelven

S mind, aki beszélget ékes latin szóval.
Miként Hajnalszillag ragyog fenn az égen
Marul neve úgy él örökké a népben.

Hatze szerzeményét Zágrábban
nemrégén kiadta a Horvát Kultúr-
egyesületek szövetsége, s ez jelentős
hozzájárulás Marulics évfordulójának
megünnepléséhez.

A SPANYOL NÉP HARCÁNAK KIÁLLÍTÁSA

Spanyolország, Katalonia és Baszk-
ország egyetemistáinak szövetsége ál-
tal szervezett kiállítás anyaga hat
kisebb helységben nyert elhelyezést.
Mindjárt a bejáratnál a látogató szem-
ébe ötlenek Antonio Machada vers-
sorai:

»Düero szagatja tölgyfa szívét,
Ibériának és Kasztiliának
Ó! Szomorú és szép földek.

Hona fennsíkoknak, kőmezőknek.
Rombolt városoknak, s házatlan
utaknak.»

És csak valamivel tovább egy kép,
amely Garcia Lorcát ábrázolja, fia-
talon és szépen, mint ahogy a fa-
siszták agyonlőtték. Ezt a képet néze-
getve gondolatainkban visszazöppe-
nünk az 1936-os esztendőbe. Vissza-
emlékezünk arra az újságokban meg-
jelent hirre: »Granadában megölték
Garcia Lorca spanyol költőt«. Ez jú-
lius elején történt. Utána pedig áldo-
zatul esett még vagy egymillió spa-
nyol. A börtönökben több mint fél-
millió pusztult el. S mikor már
mindennek vége volt még félmillióan
Franciaországba szöktek.

Sorakoznak a falon és emlékeze-
tünkben Madrid, Harame, Brunette,

Guadalajara, Teruela és Ebra dicső nevei. Ami talán pedig a legnagyobb hatással van ráink, és a külföldi brigádok tagjaira, akik azért jöttek hazánkba, hogy segítsenek a Zágráb melletti egyetemi város építésében — a madridi egyetemi város romjai, ahol hónapokig dúltak a véres csaták a hősök és a bérencék között. A harcot ábrázoló képek a Franco táborairól készült rajzok és fényképek mellett vannak. Az egyikük épen százszámra látunk holttesteket, a másik képen pedig a be nem avatkozási bizottság tagjai egy négyzetes asztal mellett pokkent játszanak. Se szeri se száma az adatoknak és statisztikáknak. Ma minden száz iskolára 175 templom jut, 62 ezer tanító, akik közül egyeseket agyonlőttek, másokat elbocsátottak, sokan pedig közülük külföldre szöktek. Adatok Franco paradicsomának gazdasági válságáról.

Egy asztalon illegális sajtótermékek. Negyven különféle újság és folyóirat. A papír elég silány és a betűk is sokszor olvashatatlanok. Mennyire emlékeztet ez bennünket, a mi, megszállás alatti háborús sajtóinkra. Itt vannak azok a papírlapok is, — az illegális sajtó, — amelyek a spanyol börtönökben cirkálnak. A cikkek telve reménnyel, bizakodással és hittel. A szabadság és a függetlenség utáni vágy nyilatkozik meg bennük.

»A spanyol nép sohasem fogja elfelejteni a nemzetközi brigád harcosainak hőstetteit« — Ez az aláírása annak a képnek, amely a nemzetközi brigád tagjait ábrázolja menet közben. A kép mellett adatok. Jugoszlávia neve mellett nagy piros betűkkel ragyog egy 1500-as szám.

»Amikor a tájékoztatóirodások azt

állítják, hogy a hősi jugoszláv önkéntesek, a nemzetközi brigád tagjai, Franco és a fasiszták parancsnoksága alatt harcoltak, akkor meg vagyunk győződve, hogy a Jugoszlávia ellen felhozott többi vád is, ugyanígy hazug és átlátszó.« — jelentette ki nekünk Carascer, a spanyolországi egyetemisták küldöttségének egyik tagja.

Ez a kiállítás mindenképpen hozzájárult ahhoz, hogy közelebb jusson egymáshoz és jobban megértse egymást ifjúságunk és a száműzetésben lévő spanyol köztársasági ifjúság. A kiállítás hozzájárul a két nép baráti viszonyainak megszilárdításához, a világ haladó mozgalmának erősödéséhez.

BÉCSBEN MEGNYÍLT A MŰVÉSZETTÖRTÉNETI MŰZEUM

Bécsben ismét megnyitották a művészettörténeti múzeum kilenc nagy termét. A képzőművészet remekei közül a látogató ismét gyönyörködhet a holland primitívek műveiben, Rubens rajz- és képgyűjteményeiben, valamint a »Crumani Madonná«-ban.

JUGOSZLAV FILMEK BEMUTATÁSA AMERIKÁBAN

A »Szlavica« és az »Élni fog ez a nép« jugoszláv művészfilmeket, valamint több dokumentáris filmet mutattak be azokban az amerikai városokban, amelyekben kivándoroltjaink élnek. A filmek bemutatását a jugoszláv származású amerikaiak egyesületei szervezték meg.